

บทที่ 1

บทนำ

บทนำจะประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ของโครงการ นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ขอบเขตการวิจัยและกรอบแนวคิดการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1.1 ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลกเติบโตเป็นระยะและเติบโตในทิศทางบวกอย่างต่อเนื่องระหว่างช่วง ค.ศ. 2010 จนถึง ค.ศ.2018 องค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO, 2019: 2) รายงานว่าใน ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561) การท่องเที่ยวทั่วโลกมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้นประมาณ 1,451 ล้านคน และมีอัตราการเจริญเติบโตจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 5 ก่อให้เกิดรายได้มูลค่า 1.7 ล้านล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ (UNWTO, 2018) สำหรับประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 38.28 ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นมูลค่า 2,003,887 ล้านบาท (กรมการท่องเที่ยว, 2563) แต่ด้วยการระบาดทั่วโลกของโรคระบาดโควิด-19 (COVID-19) ระหว่าง พ.ศ. 2562-2564 ทำให้รัฐบาลของหลายประเทศต้องบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมไม่ให้โรคแพร่กระจาย และลดจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ โดยมาตรการเหล่านี้ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจชะงักเนื่องจากประชาชนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ และส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการบิน (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์, 2563)

ทั้งนี้ จากรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) ระบุถึงสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกว่า จากผลกระทบของโรคระบาดโควิด-19 ที่ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562 ส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลกเติบโตลดลงในไตรมาสแรก ของ พ.ศ. 2563 ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงร้อยละ 22.7 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี พ.ศ. 2562 และต่อเนื่องมาจนถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2563 ที่จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงมากถึง ร้อยละ 97 เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันใน พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการที่ทุกประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวต่างใช้มาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างกันเพื่อป้องกันการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 โดยธุรกิจการบินและธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบในลำดับต้น ๆ จนรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ต้องดำเนินมาตรการเพื่อการจ้างงานและเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563; UNWTO, 2020) การระบาดของโรคระบาดโควิด-19 ส่งผลเกิดการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal Tourism) เช่น นักท่องเที่ยวมีความสนใจเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยสูงขึ้น ผู้ให้บริการจะต้องระมัดระวังในการทำงานและการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

สำหรับสถานการณ์การท่องเที่ยวของไทย จากสถานการณ์การระบาดของโรคระบาดโควิด-19 ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศไทยในพ.ศ. 2563 ลดลงเหลือเพียง 18 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 54.60 และส่งผลกระทบต่อเนื้อต่อเศรษฐกิจของประเทศที่มีการคาดการณ์ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จะลดลงจากร้อยละ 2.7 เหลือร้อยละ -0.80 และหากพิจารณาประเทศที่มีภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยอ้างอิงตัวเลขตามรายงานของสภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council : WTTC) พบว่า ประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของโลก คือ ประเทศไทย โดยคิดเป็นร้อยละ 22 ของ GDP ของประเทศ (สยามรัฐออนไลน์, 2563)

ผลกระทบจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 ต่อประเทศไทยทำให้การท่องเที่ยวไทยต้องเจอความท้าทายสูงทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน ในด้านอุปสงค์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องพึ่งพาลาดคนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเป็นหลัก ซึ่งหน่วยงานภาครัฐได้พิจารณาจัดทำมาตรการกระตุ้นตลาดท่องเที่ยวในประเทศออกมาเป็นระยะเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการท่องเที่ยว สำหรับในด้านอุปทานแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมีประมาณร้อยละ 9 ของแรงงานทั้งหมดของประเทศ และภาคส่วนการท่องเที่ยวมีมูลค่าร้อยละ 21.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของประเทศไทย ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2563 การจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวลดลง 83,000 คน หรือ ร้อยละ 2.3 รวมทั้งอัตราการพักทำงานชั่วคราวของแรงงานมีเพิ่มขึ้นร้อยละ 21 จากปี พ.ศ. 2562 และร้อยละ 79 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ของ พ.ศ. 2562 ส่งผลกระทบต่อแรงงานในชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวจากการถูกตัดหรือลดค่าจ้าง/เงินเดือนและการให้ออกจากงาน ซึ่งรัฐบาลไทยจำเป็นต้องกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือแรงงานที่ถูกผลกระทบเหล่านี้อย่างเร่งด่วน (ILO, 2020)

ผลกระทบจากการระบาดใหญ่ของโรคระบาดโควิด-19 ยังส่งผลอย่างมากต่ออุตสาหกรรมการบินที่เกิดการระงับเที่ยวบิน การจำกัดเส้นทางการบิน การยกเลิกสายการบิน การลดต้นทุน การลดจำนวนพนักงานสายการบิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระของผู้โดยสาร ความต้องการขนส่งสินค้าทางอากาศ แรงงานในสนามบิน และรายได้เข้า สร้างมูลค่าความเสียหายอย่างมหาศาลและสร้างความเสียหายให้กับทุกสายการบินทั้งสายการบินประจำและสายการบินต้นทุนต่ำ (ทักษิณา แสนเย็น และคณะ, 2020) สำหรับการบินในประเทศไทย มีหลายสายการบินที่ประกาศหยุดบินชั่วคราว เช่น สายการบินไทยหยุดทำการบินเส้นทางในประเทศระหว่างวันที่ 25 มีนาคม-31 พฤษภาคม 2563 และโอนย้ายเที่ยวบินให้สายการบินไทยสมายล์ทำการบินแทน สายการบินบางกอกแอร์เวย์ หยุดบินเส้นทางในประเทศ สายการบินไทยแอร์เอเชียหยุดทำการบินเส้นทางในประเทศทุกเส้นทาง วันที่ 1-30 เมษายน 2563 สายการบินนกแอร์หยุดบินบางเส้นทางในประเทศ ได้แก่ กรุงเทพฯ-กระบี่, นครพนม, น่าน, ร้อยเอ็ด, แม่ฮ่องสอน ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม-30 เมษายน 2563 และหยุดบินเส้นทางระหว่างประเทศทุกเส้นทาง เป็นต้น นอกจากนี้ยังส่งผลต่อความไม่ปลอดภัยของบุคลากรโดยเฉพาะในสายธุรกิจการบิน และการดูแลความปลอดภัยทางด้านสุขภาพของผู้โดยสารจะมีมากขึ้น กลายเป็นความปกติใหม่ที่ก่อนบิน ระหว่างบิน และถึงจุดหมายปลายทางจะมีมาตรการเข้มข้นในการตรวจอุณหภูมิ การสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า การเตรียมจุดแอลกอฮอล์ให้ล้างมือ

อยู่ในบริเวณท่าอากาศยานและบนเครื่องบิน ซึ่งทำให้ต้องเพิ่มระบบหรือกระบวนการในการทำงาน และมีต้นทุนทั้งเรื่องเวลา และค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น อาจเกิด Applications ใหม่ ๆ ที่ใช้ตรวจสอบ ติดตามผู้โดยสาร เพราะหากมีการแพร่เชื้อจะได้สามารถติดตามแก้ไขการระบาดได้ทันที (กฤษฎา เสกตระกูล, 2563)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำหลังจากเกิดเหตุการณ์โรคระบาดโควิด-19 ครอบคลุม 4 มิติ ได้แก่ งาน สุขภาพ สถานที่ทำงานและการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับ Valerie E. Brown et al. (2020) ที่ได้กล่าวถึงข้อควรพิจารณาและแนวทางปฏิบัติในการส่งบุคลากรกลับเข้าทำงานในระหว่างสถานการณ์การระบาดทั่ว ธุรกิจที่มีความจำเป็น เช่น ธุรกิจอาหาร หรือร้านสะดวกซื้อ มีความจำเป็นต้องเปิดให้บริการแต่จำเป็นต้องมีมาตรการที่คำนึงถึงความปลอดภัยของสถานที่ปฏิบัติงานทั้งด้านบุคลากร และผู้มาใช้บริการ ในทางกลับกันธุรกิจที่ไม่จำเป็น เช่น พนักงานบริการเสิร์ฟในธุรกิจอาหาร และบุคลากรต้อนรับบนเครื่องบินในธุรกิจการบิน มีอัตราการจ้างงานที่ลดน้อยลง นอกจากนี้ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรยังส่งผลต่อความผูกพันองค์กรของบุคลากร ซึ่งความผูกพันต่อองค์กรคือ การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร มีทัศนคติทางบวกต่อองค์กร และมีการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในการทำงาน เป็นความรู้สึกที่เชื่อมั่นและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์กร ความเต็มใจทุ่มเทความพยายามอย่างมาก เพื่อประโยชน์ขององค์กรและเพื่อจะปฏิบัติงานในองค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แม้ว่าองค์กรจะอยู่ในภาวะปกติหรือประสบกับภาวะวิกฤติ เช่น การระบาดของโรคระบาดโควิด-19 ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของความผูกพันและมั่นคงของสมาชิกในองค์กร ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผูกพันมากที่สุดคือ ประสบการณ์การทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระยะเวลาวิกฤติที่องค์กรควรทำให้บุคลากรรู้สึกว่าการต้องการทางสภาพจิตใจของเขาได้รับการตอบสนอง เช่น การได้รับความสะดวกสบายภายในองค์กร ความรู้สึกต่อองค์กรว่าเป็นองค์กรที่พึ่งพาได้ ความรู้สึกที่ตนเองมีความสำคัญต่อองค์กร เป็นต้น (Mowday, Porter and Steers, 1982)

การวิจัยนี้จึงเน้นการศึกษาผลกระทบการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 ต่อแรงงานในธุรกิจการบินในประเทศไทยที่ส่วนใหญ่เป็นสายการบินต้นทุนต่ำ การกำหนดมาตรฐานสากลเพื่อป้องกันการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 และการสร้างความปกติใหม่ (New Normal) มาตรฐานด้านความปลอดภัยจึงเป็นส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสายการบินต้นทุนต่ำ ทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานภาคพื้นดินและบุคลากรที่ทำการบินในอากาศ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงสำคัญที่สุดคือการนำผู้โดยสารเดินทางสู่จุดหมายปลายทางอย่างปลอดภัย

ประกอบกับการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างนักวิจัยของมหาวิทยาลัยเปิดในประเทศกลุ่ม OU5 ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 เช่นกัน แต่ผลของการระบาดอาจส่งผลต่อบุคลากรของแต่ละประเทศแตกต่างกัน คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลและวิเคราะห์ปัจจัยหลักด้านความปลอดภัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร และเพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมด้านความปลอดภัยของบุคลากรในช่วงหลังจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19 ควบคุมในระดับที่ยอมรับได้ อีกทั้งทำการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการวิจัยระหว่างประเทศในกลุ่ม OU5 ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการสรุปร่วมกันจะทำให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ศึกษาจากนักวิจัยของ

ประเทศที่ OU5 สังกัดอยู่และประเทศสมาชิกอื่น ๆ สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้สำหรับการประกอบการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวและการบินแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกลุ่ม ASEAN ได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรสายการบิน ต้นทุนต่ำภายหลังจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19

1.2.2 เพื่อศึกษาการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กรสายการบินต้นทุนต่ำภายหลังจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19

1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำภายหลังจากการระบาดของโรคระบาดโควิด-19

1.3 นิยามศัพท์/นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

(1) โรคระบาดโควิด-19 (COVID-19) หมายถึง การระบาดทั่วโลกของไวรัสโคโรนา ระหว่าง พ.ศ. 2562–2564 เป็นการระบาดที่ดำเนินไปของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน

(2) ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน ปราศจากการประสบอันตรายจากการเกิดอุบัติเหตุ การทำงานที่อาจเกิดโรคจากการทำงาน รวมทั้งเกิดจากโรคระบาดโควิด-19 ซึ่งวัดจากนโยบายขององค์กร การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย การประกันความเสี่ยง และการส่งเสริมด้านความปลอดภัย ของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

(3) ความผูกพันต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกของบุคลากรที่มีต่อเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร มีความจงรักภักดี มีทัศนคติทางบวกต่อองค์กร และมีการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในการทำงาน เป็นความรู้สึกที่เชื่อมั่นและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์กร การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ความเต็มใจทุ่มเทความพยายามเพื่อประโยชน์ขององค์กร และเพื่อจะปฏิบัติงานให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการ มีความสุขในการได้เป็นสมาชิกขององค์กร แม้ว่าองค์กรจะอยู่ในภาวะปกติหรือประสบกับภาวะวิกฤติของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

(4) บุคลากรสายการบิน หมายถึง ผู้บริหารและพนักงานในธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำที่ให้บริการภายในประเทศ

(5) ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านความปลอดภัย หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำหลังจากเกิดเหตุการณ์โรคระบาดโควิด-19 ครอบคลุม 4 มิติ ได้แก่ งาน สุขภาพ สถานที่ทำงาน และการเงิน

(6) นโยบายขององค์กร หมายถึง ข้อเสนอที่กำหนดขึ้นเพื่อช่วยเหลือบุคลากรเพื่อพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ วัตถุประสงค์การทำงาน ตลอดจนการปฏิบัติงานของบุคลากร ในการควบคุมประสิทธิภาพการทำงาน

(7) การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย หมายถึง การบริหารจากสถานะความเสี่ยงของผู้บริหาร ที่บุคลากรจะได้รับบาดเจ็บ ติดเชื้อ เสียชีวิต หรือเสียทรัพย์สิน ให้ได้รับความเสียหายลดลงและคงไว้ในระดับต่ำ เป็นระดับที่ยอมรับได้ระหว่างการทำงานในช่วงการแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด-19

(8) การประกันด้านความปลอดภัย หมายถึง ค่าชดเชยหรือค่าสินไหมทดแทนจากสถานะความเสี่ยง ที่บุคลากรจะได้รับบาดเจ็บ ติดเชื้อ เสียชีวิต หรือเสียทรัพย์สิน ในระหว่างการทำงานในช่วงการแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด-19

(9) การส่งเสริมด้านความปลอดภัย หมายถึง การวางแผนนโยบาย การดำเนินงานและสถานที่ และการป้องกันสถานะความเสี่ยงที่บุคลากรจะได้รับบาดเจ็บ ติดเชื้อ เสียชีวิต หรือเสียทรัพย์สิน เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรืออันตราย ในระหว่างการทำงานในช่วงการแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด-19

1.4 ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยด้านเนื้อหาเพื่อศึกษาความปลอดภัยในการทำงานที่มีต่อความผูกพัน องค์กรของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำภายในประเทศภายหลังจากโรคระบาดโควิด-19 เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับการศึกษาของประเทศในกลุ่ม OU5

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หน่วยในการวิเคราะห์ คือ สายการบินต้นทุนต่ำที่ให้บริการภายในประเทศ ได้แก่ สายการบินนกแอร์ สายการบินไทยแอร์เอเชีย และสายการบินไทยไลอ้อนแอร์

กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ บุคลากรในธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศ (Low-Cost Carrier: Domestic Airline) ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ได้แก่ ผู้บริหารสายการบินต้นทุนต่ำ โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อศึกษาและทำการสัมภาษณ์ และบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อศึกษา ทำการสัมภาษณ์และสอบถาม

1.4.3 ขอบเขตระยะเวลา ระยะเวลาเก็บข้อมูล เดือนพฤศจิกายน 2564 ถึง มิถุนายน 2565

1.4.4 พื้นที่วิจัย

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างนักวิจัยของมหาวิทยาลัยเปิดของประเทศในกลุ่ม OU5 ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้จากการสรุปร่วมกันจะทำให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ศึกษาโดยนักวิจัยของประเทศนั้น ๆ ที่ กลุ่ม OU5 สังกัดอยู่ สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ สำหรับการประกอบการดำเนินการด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.5.1 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลของประเทศในกลุ่ม OU5 ทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวและการบินสายการบินต้นทุนต่ำ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว หน่วยงานภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

1.5.2 ได้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำของประเทศไทย ภายหลังจากโรคระบาดโควิด-19 ทำให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน นิสิต นักศึกษา และผู้ที่สนใจ ในประเทศไทย และในต่างประเทศ

1.5.3 ได้แนวทางการสร้างความปลอดภัยของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำภายหลังจากโรคระบาดโควิด-19 ของประเทศไทย เพื่อสร้างคุณค่าแก่ผู้ให้บริการ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่ม ASEAN ให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้นและทำให้การท่องเที่ยวมีความยั่งยืน ทำให้เกิดรายได้แก่สายการบินต้นทุนต่ำ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว รวมทั้งการจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

1.5.4 ผลงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ในแง่ของการได้มาซึ่งองค์ความรู้ (body of knowledge) ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจทั่วไปของสถาบันและหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งภาคประชาชน ซึ่งจะได้เรียนรู้การสร้างความปลอดภัยของบุคลากรสายการบินต้นทุนต่ำ ภายหลังจากโรคระบาดโควิด-19 ของประเทศไทยต่อไป

